

Arrest

nr. 71 826 van 13 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2011 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 21 november 2011.

Gelet op de beschikking van 28 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. OGUMULA en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoekers zich voor hun asielaanvraag baseren op dezelfde motieven als degene die door verzoekers vader A.G. worden aangevoerd. Verzoekers betwisten in het verzoekschrift deze vaststelling, doch tonen niet aan welke hun persoonlijke problemen, andere dan die van verzoekers vader, dan wel zijn. Ze brengen geen enkel concreet element bij dat de desbetreffende vaststelling op afdoende wijze weerlegt. Verzoekers maken hun stelling dat de asielaanvraag van verzoeker afzonderlijk diende te worden gemotiveerd, bijgevolg niet hard.

1.2. Inzake verzoekers vader A.G. wordt als volgt beschikt:

“De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt de asielaanvraag van verzoeker omdat geen geloof kan worden gehecht aan diens problemen met Chergaren en Servische skinheads, de door zijn dochter verwoorde vrees bij terugkeer naar Kosovo vermoord te zullen worden door de Albanezen niet langer actueel te noemen is, verzoeker niet aantoont dat hij geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de in Servië en Kosovo aanwezige autoriteiten, het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhouden, zijn huisvestingsprobleem enigszins te relativiseren valt daar blijkt dat hij in staat was een nieuw onderdak te huren en bovendien louter een probleem van socio-economische aard betreft die op zich niet onder de criteria valt van het Verdrag van Genève of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming, hij geenszins aantoont dat zijn Roma-origine aan de basis ligt van de niet optimale toegediende medische zorgen en dat verbale provocaties op zich onvoldoende zwaarwichtig zijn om gezien te worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Verzoeker brengt geen enkel concreet element bij dat de desbetreffende vaststellingen op afdoende wijze weerlegt of er een aannemelijke verklaring voor geeft. Hij beperkt zich louter tot theoretische overwegingen en de verwijzing naar enkele uittreksels uit rapporten omtrent de algemene situatie voor minderheidsgroepen in Kosovo.

Gelet op het voorgaande lijkt verzoeker niet in staat om aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.”

1.3. Blijkens arrest nr. 69 979 van 17 november 2011 wordt vastgesteld dat verzoekers vader A.G. met toepassing van artikel 39/73, §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen niet gevraagd heeft om gehoord te worden binnen de vooropgestelde termijn van vijftien dagen na het versturen van de beschikking. Hij wordt derhalve geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

2. Het internetartikel van 7 december 2010 dat verzoekers bij hun verzoekschrift voegen, wordt niet besproken. De Raad gaat hier dan ook niet verder op in.

3. Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de voormelde wet gevraagd hebben om gehoord te worden, beperken er zich ter terechtzitting toe te verwijzen naar hun verzoekschrift.

4. Bijaldien tonen verzoekers evenmin aan dat ze redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd of dat ze een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER